

за него Самъ Госнодь: "онъ вѣ свѣтилникъ горѣ и свѣта."

Смысль-ть на трисвятое.

§ 64. Отваряніе-то на царски-тѣ врата, предъ входъ-ть съ евангеліе-то означава че съ пришествіе-то на Сына Божія на земѣ-тѣ ни ся е отворилъ входъ-ть въ царство-то небесно, и заради туй въ истото време, ный подобно на небожители-тѣ, кои-то немолчно славословать Господа на славѣ-тѣ; въспѣваме ангелскѣ-тѣ пѣсень Тріединому Богу: **Свѣтый Боже**

Забѣльж. Въ праздници-тѣ: Рождество Христово, Богоявленіе, Петдесятницѣ, Лазаревѣ-тѣ и великѣ-тѣ сѣбботѣ, Великъ день намѣсто Св. Боже пѣе ся „**Елици во Христа крестисте сѣ, во Христа облѣкосте сѣ:** аллилуіа. (Това ся прави по тази причинѣ, че въ древность въ тѣзи дни ся крыщавали оглашени-тѣ). А на въздвиженіе (кръстовденъ) и кръстопоклоннѣ-тѣ недѣльж вмѣсто Св. Боже пѣють: **Крестъ Твоемъ покланѣемсѣ Владико и свѣтое воскресеніе твое славимъ.**)

Чтеніе на апостола и Евангеліе-то.

§ 65. Слѣдъ като ся испѣе **Свѣтый Боже**, Священнослужителя отива на горнето мѣсто и въздава хвалѣ и поклоненіе на оногози, който невидимо сѣди на престола на царство-то си. Най-напредъ ся чете апостола, а подыръ Евангеліе-то. Такъвъ редъ за чтеніе-то не словото Божіе църква-та съблюдава на това основаніе, че и самъ Іисусъ Христосъ прашалъ напредъ апостоли-тѣ си да благовѣстувать *въ тѣзи градове*, въ кои-то той самичакъ мыслялъ да имъ проповѣдва. Всичкій-тъ апостолъ и всичко-то евангеліе сѣ раздѣлены на *зачала* или извѣстны отдѣленія. За всѣкій день е назначено особито начало. По този начинъ въ всѣкій день